

Ketorė metu čiesā

Ont sava stėpriū, nikumet nepaėlstontiu petiū, žemelė, to mums atnėši pavasari.

Atjuou jauns, lazdiņu žėrgėnelės apkėbės, žėbutiu bukietelės pasėstrajėjės, švėisė sermiega. Ateit ons ėlgās aulėnės batās pakrūmės, pašončės, patvėnusiū opiū, opaliū krontās ateit. Tuoks laukams, strainos ė omžėns, kāp ė to pati, muotinelė žemė.

Nosagėna pėivas ė vėsus šončius žėidū vainėkās. Vuo ėivas – sava baltus veselės vėliumus paleid, anėi noplauk vondėnū sruoviams. Bieg, skob, tėi pavasarėnė vondėnis. Kuožna dėina vėn ėš aukštiau i darbus žmuonis ėšlėd saulės platė atsėlapuojusi, jouktėis pasėriediusi šėlta vėipsėna. Žmuonis skob, lek artėis, sietėis, drapačioutėis. Nauduojės tou gamtuos duovėna, ka dar žemelė tebie driegna ėš žėimuos. Ka pasiets vasaruojos, a bolvelės šėlduomė saulelės ė gėrduomė driegnuos žemelės, stručiivā sodėgtom.

Tās čiesās, ka dėinuoms stėprė pašėld saulelė, vuo naktims pašal – ėš beržu i klevu bieģ sola. Ana nu omžiu bova tas pėrms vėtamėnu atsėgavėms žėimuos tomsuos nosėlposėms. Jau sola ne tik žmuonis skanėnas. Ont ėšgrėižtū latakieliū notop bėtelė, mosalelė ė kėtė gamtuos sotvėrėmā, pajotė saldoma.

Sokleg gondrėničiuos gondrā. Skob dietė kiaušius ė perietė vākus. Vėsuos nepadalijuos, vėsūs pakrūmaliūs paukštelė porujės, rėktavuo lėzdelius. Vuo jau olbiejėms, klegiejėms anū balsū. Vėsos uors prėtvinkės nemuokamas mozėkas.

Suodnūs žėidū jūruoms soklest vuobilis, griūšā, slīvā. Vuo jau židontiu vėišniu kas par poikoms. Ǝ naktėis čiesė atsėbodės gali veizietėis i tus židontius suodnus, kāp karaliū pasakuos – nuognos gražoms. Je da mienou ont anū sėdabra papėl – gali ėš vėsa nebmėiguotė. Džiaugtėis ė diekavuotė Pondeivou ka leid ėšvīstė dongėška gamtuos pariedīma.

...Bet žīd nožīd pėinės geltuonas kāp žvakės, kāp kiaušiu trīnė. Ožpot anas vies ė ėšnešiuo pu laukus baltus anū parašitūs. Ateit čiesos, kumet tau, pavasarieli, jau rėk pasėtėktė sava jaunuojė – basuoms kuojeliems, švėisės ėlgas plaukelės, baguotojė vasara.

Atėt ana jauna ė straini. Ǝš pėitu posės, ėš pėitėnės karalīstės. Ne žingsnės ėt vasara. Plauk rasuotuoms pėivuoms, Bartovuos pakrontės, nepalėkdama paskou savės piedū. Plauk vėršou pražīdosiu rogiū, bulviū laukieliū ė baltū vondėns lelėju. Švelnos vies lėngva kėlnuo ož padėlku pakielės anuos kvietkouta jopelė. Bočiou saulės ruduos maliavas nomaliavuota borna.

Daržūs ėšsėrpst braškės. Mėškūs – mielėnou mielėnės. Atsėrond vagorklā. Anėi pėlnė vondėns, jiedont trašk tarp dontū ė bieģ patekliou anū soltės i unti. Vakā triauškėn tus vagorklus i eit siostė prėsėkėšė pėlnas kėšenės. Miesta žmuonis anus perk torgou ė nešas nomėi prėsėkėšė rekstius. Rėk atsėjīstė kol šviežė, skanė, vasarėnės šėlomuos prėsėgierė.

Karštuoms dėinuoms vėsė skob pri vondėnū. Mauduos, klīkau, džiaugas. Vondou šėlts, saulelės pašėldīts. Gali aname mėrktė vėsa dėina.

...Nokērstē dalgio, padalgies nuvīst čīobrelē. Papot šalts šiaurēs vies ē rītmetēs atsērond ont rogeīnu šalnas. Suodnās, daržū vagū tarpās, atēt ons – senielis diedē derlios. Atēt rodou apsēkaišiuojēs astru buketās. Tuoks keists, klastings, vēino meto gers ē apgavēks. Pu biški vėn kerp trumpīn dēinuos jopelēs padelkas. Anuos smarkē niaukas, nebtuokēs šēltas belēikt dēinas.

Palēkē lēzdelius i pēitus noklīk paukštē. Anū liūdne atsēsveikēnēma balsā ēš dongaus aukštībiu prēvert žmuonis, dērbontius laukūs, pakeltē galvas. Skaudē ont šērdēis ēšlīdont i šēltus kraštus Lietovuo periejosius paukštelius. Ēš vēsū pasvietiū, pēlkiū, ežerū, opiu ēšlek, golbēs, žousis, gervēs, gondrā, ē kētē paukštelē. Vies miečiuo pu parmatuomus laukus degontē klevū lapu ognē.

Rītmetēs muotēnas, vesdamas par Bartovuos tēlta vākus, artiau glaud pri savēs, ožstuodamas anēms pēkta, šalta vieji.

Kažkāp toštē ē liūdnā laukūs. Pēlnē vēsū žmuoniū sklepā ē mēigas rodēnēis duovēnū. Kāp kalmokā žmuonis sosēvežē, sosēnešē, sosētēmpē tou, kor par meta ožsēaugēnē, sosēsturuojē.

Nojiemē derlio, skob sosēartē dērvas, ka par žēima žemelē paršaltom, būtom minkšta, nesoplekusi. Kanēčnē tus darbus rēk padērbtē skobēnā, kumet nepažlioga dērvas nu lītaus, gal so traktuorēs a luopetuoms soartē, sokastē.

Čiesos tau, žemelē, žeimuos puoēlsē.

...Ēš mēgluotu tomsiū mēškū apsēmotoriavusi balta, vēnuona koskelē, lēngvā, neskobiedama atēt senelē žēima. Baltuoms druoboleliems, dēvuonās apdongsta laukus.

Mienesēinas naktimis ledēnius tēltus patēis.

Aukštā kēlst dūmā i mielēna erdvē ē kaimūs dar sogērgžds ožšalosēs šolēniū svērtis.

Tēp, kor pavasarēs žīd suodnā, senelē žēima vēituo žeidū, plēkus medius pastrajēj šarma.

Mēlējuonā krēstala adētieliu spind saulie, mienesēinuo. Vēsa gamta alsou dongēško gruožio, tiluos pasaulē paslaptiems.

Vuo kartās būn atlīdē. Naktimis pašal ē nu stuogū notīst ledēnē varveklē. Nomū pastuogēs atruod kāpKaraliu piliū šuorā. Vakā anus lauž ē solp, vēituo saldainiū. Anēi vēsuokiū blūdu, zbētku so tās varveklēs prēsēblūdēj.

Žmuonims rēk kūrintē pečius. So šakalēs, so onglīms. Palēikt pēišēnē vēsē pašalē. Kēimā pēlnē snēiga. Atsēkielēs rīta meta kartās nebgali atēdarītē doru. Pūga anas ī ožmūravuojusi.

Opēs ē pelkēs apsēkluo ledō, vakā gal šliūkštiniētē. Jego mažā tešal, vuo sning minkšto snēigo dēdēlēs kousnēs, keimūs, pu longās, ēšdīgst senē besmegenē so šlouta ronkuo.

Akīs – onglēis, nuosēs – burkuonu, zūbā – rauduonu batvinieliu pluonū skēltieliu.

Zoikē ē kētē žvierelē ont snēiga ēšdrokavuo vēsokiū droku. Takū takus nopiedou, kāp šniūrās notēis piedas pu baltus sneigīnus.

Laimėno tavi, meiguok ramė, milimuojė žemelė, atėdavosi derlio, žėimuos šėltās, baltās patėlelės apkluota, apkumšīta.

...Sopliešiom paskotini kalėnduoriaus lapieli. Pri kuožnū doru sostuo švėntas Kaliedas, neožėlga ėr Naujėjė metā. Tas trumpas, tomsės švėntėnės žėimuos dėinas mes vėsė palėiktam kažkuokėi keistė, gerė, kėtuokė. Pėlnė gerū nuoru ė svajuoniu. Nuorėm ožmėrštė vėskou, kas par metus bova bluogā, vuo prėsėmintė tėktās geroma. Tėp nuorės tou nauji gīvenėma kningas poslapi atverstė balta ė neprėrašīta. Mes linkam vėinė kėtėms laimės, mes – vėinuos muotėnas – žemės – vakā. Tās ėškėlmingās švėntėnės vakarās nuorės apkabintė vėso kliebio tavi, pasauli, ėr laimės, dėdiliuos, žemėškas laimės vėsėms, vėsėms palinkietė.